

det overhovedet er muligt, ere villige til at gaa med til at stryge Resten — vi stryge jo Broderparten nu —, naar de finansielle Forhold tillade det, og vi haabe, at det maa kunne lykkes Regeringen at naa til at foreslaa noget saadant i en ikke fjern Fremtid. Jeg vil derfor henstille til det ærede Flertal at tage under Overvejelse at tage det foreliggende Ændringsforslag tilbage i dette Øjeblik og saa lade sig nøje med en saadan Udsigt, som jeg her taler om, og som jeg tror, vi alle kunne være tilfredse med.

Udenrigsministeren (Raben-Levetzau): Skönt jeg skal være villig til at indrømme, at Skibsfarten her i Lnnedet arbejder under meget vanskelige Forhold og kan fortjene al den Støtte, den paa nogen mulig Maade kan faa, beklager jeg dog, at jeg ikke kan slutte mig til det Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Udvalgs Flertal. Det er jo allerede en betydelig Indtægt, Statskassen efter Lovforslaget vil renoncere paa, og det forekommer mig, at det vilde være urigtigt, om man bandt Statskassen til paa et bestemt senere Tidspunkt at give Afkald paa et endnu større Beløb, ligesom jeg overhovedet finder, at det altid er urigtigt at binde Statskassen i Forvejen, da man jo ikke ved, hvorledes den finansielle Status, hvortil der maa tages Hensyn, til det senere Tidspunkt vil være. Jeg tror derimod at kunne udtale, at dersom Statskassens Tilstand til den Tid er tilstrækkelig god, og dersom det overhovedet harmonerer med de finansielle Forhold, vil Regeringen se sig i Stand til om en ikke alt for lang Tid at fremkomme med et Forslag til Konsulatafgiftens fuldstændige Ophævelse. Jeg tillader mig derfor at anbefale det høje Ting at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger og er blevet tiltraadt af det andet Ting.

Ordføreren (Hey): Til det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) vil jeg gerne sige, at jeg deler ikke de mange finansielle Betænkeligheder, som det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Breinholt) forleden Dag ved Tuberkuloselovenes Behandling fremsatte her i Salen. Og naar det ærede Medlem nu taler om ny Krav, som ere blevne fremsatte, og som man ogsaa havde Forpligtelser til at opfylde, maa jeg dog sige, at der er Forskel paa ny Krav, ganske ny Forslags Gennemførelse, og saa et Krav, som gaar ud paa

at faa en Uretfærdighed ophævet. Der turde være en ikke saa lille Forskel herpaa. Og jeg ved jo da, at netop det ærede Medlem, da Skattelovene vare til Behandling, saa ofte slog paa dette, at det, som skulde ske, var Uretfærdighedernes Ophævelse. Den Gang gik jeg med det ærede Medlem, jeg beklager meget, at han ikke i Dag kan følge mig, for jeg mener, at vort Forslag er ganske i den Aand, hvori vi saa ofte have hørt det ærede Medlem tale, naar han har talt om Uretfærdighedens Ophævelse. Det ærede Medlem sagde ogsaa, at det er betænkeligt at foreslaa Ophævelse af en saadan Afgift til et bestemt Tidspunkt, idet man jo ikke ved, hvorledes Statskassens Tilstand er til den Tid. Jeg maa dog dertil sige, at for os, som ønske, at Afgiften skulde ophæves straks, vil der i finansiell Henseende ingen Betænkelighed kunne være ved, at dette Tidspunkt udsættes i 3 Aar. Det er nemlig ganske sikkert, at dette vil i Sammenligning med vort videst gaaende Forslag betegne en Indtægtsforøgelse for Statskassen af 640,000 Kr., saa at, selv om det skulde have noget paa sig, at man skal være varsom med at binde Statskassen til Ophævelse af den Slags Afgifter til et bestemt Tidspunkt, saa gælder dette ikke Flertallets Stilling i denne Sag. Og desuden maa jeg have Lov til at sige, at i den Betænkning, som den af mig før nævnte Kommission afgav, gjorde Kommissionen Regeringen opmærksom paa, at man kunde faa Kompensation for Konsulatafgiftens Ophævelse ved at inddrage Udgifterne til Krydstoldvæsenet. Regeringen har jo i god Tid taget Kompensation her, men den har rigtignok ikke samtidig fremsat Forslag om Ophævelse af Konsulatafgiften. Jeg beklager altsaa meget, at den højtærede Udenrigsminister paa Regeringens Vegne ikke kan modtage Ændringsforslaget; men under disse Omstændigheder mener jeg ikke at kunne fastholde det, især naar Hensyn tages til den Erklæring, som den ærede Minister afgav. Thi jeg gaar altsaa ud fra, at Meningen er, at Regeringen, naar Landets Finanser tillade det, i en ikke for fjern Fremtid vil fremsætte Forslag om Ophævelse af den meget omtalte Afgift, og jeg udtaler Haabet om, at et saadant Forslag under ingen Omstændigheder kommer senere frem, end at Ophævelsen kan ske den 1. Januar 1908. Under Forudsætning af mine Medforslagsstilleres Tilslutning vil jeg da tage Ændringsforslaget tilbage.